

Standaard

Uitheemse sijssoorten

Uitgave voorjaar 2008-2019.

Inhoud

Inhoud	2	Zwartborstsij (<i>Spinus notata</i>)	22	Safraansij (<i>Spinus siemiradzki</i>)	38
Kapoetsensij (<i>Spinus cucullata</i>)	6	Algemeen.....	22	Algemeen	38
Algemeen	6	Zwartborstsij man	23		
Ondersoorten.....	6	Zwartborstsij pop	23		
Kapoetsensij wildkleur man.....	7	Yarrellsij (<i>Spinus Yarrellii</i>).....	24		
Kapoetsensij wildkleur pop.....	7	Algemeen.....	24		
Wildkleur	8	Yarrellsij man	25		
Bruin.....	8	Yarrellsij pop.....	25		
Agaat.....	8	Geelbuksij (<i>Spinus xanthogastra</i>)	26		
Pastel	8	Algemeen.....	26		
Bruin-agaat	8	Soortbeschrijving Geelbuksij	27		
Wildkleur	10	Geelbuksij man	27		
Bruin.....	10	Geelbuksij pop	27		
Agaat.....	10	Mexicaanse sij (<i>Spinus psaltria</i>)	28		
Pastel	10	Algemeen.....	28		
Bruin-agaat	10	Soortbeschrijving Mexicaanse sij	29		
Magellaansij (<i>Spinus magellanica</i>)	12	Mexicaanse sij man	29		
Algemeen	12	Mexicaanse sij pop	29		
Magellaansij wildkleur man	14	Treursij (<i>Spinus tristis</i>).....	30		
Magellaansij wildkleur pop	14	Algemeen.....	30		
Kleurslagbeschrijving Magellaansij man	15	Soortherkenning.....	30		
Wildkleur	15	Lawrencesij (<i>Spinus lawrencei</i>)	31		
Bruin.....	15	Algemeen.....	31		
Agaat.....	15	Kordillensij (<i>Spinus uropygialis</i>).....	32		
Baardsij (<i>Spinus barbata</i>)	16	Algemeen.....	32		
Algemeen	16	Diksnavelsij (<i>Spinus crassirostris</i>)	33		
Baardsij man	17	Guatamalasisij (<i>Spinus atriceps</i>).....	34		
Baardsij pop	17	Algemeen.....	34		
Dennensij (<i>Spinus pinus</i>)	18	Olijfsij (<i>Spinus olivacea</i>).....	35		
Dennensij man	19	Algemeen.....	35		
Dennensij pop	19	Andessij (<i>Spinus spinescens</i>).....	36		
Zwarte sij (<i>Spinus atrata</i>)	20	Algemeen.....	36		
Zwarte sij man.....	21	Haïtisij (<i>Spinus dominicensis</i>)	37		
Zwarte sij pop.....	21	Algemeen.....	37		

VOORWOORD:

De kweek van de uitheemse sijnsoorten, kent een aantal gedreven liefhebbers. Deze liefhebbers waren de mening toegedaan dat bundeling van hun kennis belangrijk was voor het houden en kweken van deze soorten. Onder naam werkgroep Amerikaanse sijnen werd op 6 april 2002 een vereniging opgericht

De werkgroep Amerikaanse sijnen heeft sindsdien, ondermeer in samenwerking met een aantal keurmeesters van de N.B.v.V., van een aantal soorten concept standaardeisen aan de Keurmeester Vereniging Tropische Vogels en Parkieten beschikbaar gesteld. Ten behoeve van deze standaard, uitheemse sijnen heeft het KVM TP bestuur deze concepten aangepast en uitgebreid met viertal soorten zodat van de meest gekweekte soorten een samenvattende standaard of soortbeschrijving beschikbaar is.

De soorten waarvan een uitgebreide soortbeschrijving is opgesteld zijn;

- * Kapoetsensijs (*Spinus cucullata*)
- * Magellaansijs (*Spinus magellanica*)
- * Baardsijs (*Spinus barbata*)
- * Dennensijs (*Spinus pinus*)
- * Zwarte sijs (*Spinus atrata*)
- * Zwartborstsijns (*Spinus notata*)
- * Yarrellsijns (*Spinus yarrellii*)
- * Geelbuiksijns (*Spinus xanthogaster*)
- * Mexicaanse sijs (*Spinus psaltria*)

Van de Overige 9 soorten is een korte soortherkenning gemaakt met daarbij de Wetenschappelijke, Engelse en Spaanse benaming zodat via Internet ook nog, soms beperkt beschikbare, informatie opgezocht kan worden. Dat is van de volgende soorten;

- * Treursijs (*Spinus tristis*)
- * Lawrencesijs (*Spinus lawrencei*)
- * Kordillensijs (*Spinus uropygialis*)
- * Diksnavel (*Spinus crassirostris*)
- * Guatamalasijns (*Spinus atriceps*)
- * Olijfsijs (*Spinus olivacea*)
- * Andessijs (*Spinus spinescens*)
- * Haïtisijns (*Spinus dominicensis*)
- * Safraansijns (*Spinus siemiradzki*)

Zoals inmiddels gebruikelijk is voor de NBvV zijn de omschrijvingen van de kleur en tekening in een matrix gegoten, zodat het opzoeken en vergelijken eenvoudig is.

Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de KVM-TP de hoop uit, dat deze standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de uitheemse sijnsoorten.

Waalwijk, juni 2008.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels
en Parkieten van de Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers

Voorwoord 2019

Aanpassing van de benamingen *Carduelis in Spinus*

[Terug naar index](#)

ALGEMEEN.

Voorkomende mutaties:

De mutaties bij de Amerikaanse Sijzen staat nog in de kinderschoenen. Er zijn bij een viertal soorten enkele mutaties bekend;

- * **Kapoetsensijs**; bruin, agaat en pastel zijn de meest voorkomende.

Verder zijn er ook nog meldingen van de overgoten en de topaas.

- * **Magellaansijs**; bruin, agaat en pastel.
- * **Baardsijs**; agaat en pastel.
- * **Zwarte sijs**; pastel.

a) Bruin.

De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur. De oxidatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de Kapoetsensijs man zal dat vooral herkenbaar zijn in de kopkleur en de vleugel- en staartpennen. De kopkleur zal van zwart omgezet worden naar zwartbruin, door de hogere concentratie eumelanine in die kopkleur. Terwijl de vleugel- en staartpennen van zwartbruin naar donkerbruin transformeren. Bij de Kapoetsensijs pop zal dat hetzelfde effect hebben in de vleugel- en staartpennen, maar ook zichtbaar in de kopkleur die van gehamerd blauwgrijs naar gehamerd donkerbruin zal veranderen en vooral zichtbaar in de mantel die van grijs naar beigegrijs veranderd.

De Magellaansijs man zal ook een zwartbruine kopkleur en donkerbruine vleugel- en staartpennen laten zien, terwijl er in de mantel een duidelijk bruingroene waas zichtbaar zal worden. De pop Magellaansijs die normaal een olijfgroene kleur heeft en een wat grijsgroene kopkleur zal ook een duidelijk bruingroene waas tonen met daarbij natuurlijk de donkerbruine vleugel- en staartpennen.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{b+}

b) Agaat.

De agaatmutatie zorgt voor een bijna totale reductie van het roodbruine phaeomelanine terwijl het zwarte eumelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Dit houdt in dat er theoretisch bij de Kapoetsensijs man er niet zo gek veel zou veranderen omdat er niet veel phaeomelanine in bevedering aanwezig is. Maar we zien toch een minder diepe zwarte kopkleur en lichtere vleugel- en staartpennen omdat de

reductie van het eumelanine toch ruimer is dan gedacht. Hetzelfde zien we ook in de zwarte onderdelen van de agaat Elzensijs man. De pop Kapoetsensijs zal hetzelfde effect laten zien in de vleugel en staartpennen, maar vooral de kop- en mantelkleur zal helderder van kleur worden.

De Magellaansijs wordt door de agaatmutatie wel helderder van kleur, zowel in de kopkleur als die van de vleugel- en staartpennen. Maar vooral de gele borst-/buikkleur en de olijfgroene mantelkleur zal helderder worden. Bij de pop zien we hetzelfde effect we krijgen dan een meer grijze waas over de olijfgroene kleur.

Bij de agaatmutatie van de Baardsijs, zowel man als pop, zien we hetzelfde als bij man en pop van de Elzensijs. De pop zal wat helderder van kleur zijn want het bruine in de bevedering is duidelijk minder.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{ino}

c) Pastel. (geslachtsgebonden recessief)

De bij de Amerikaanse sijzen zorgt ervoor dat er een kwantitatieve reductie optreedt van het zwarte eumelanine terwijl het phaeomelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Bij de pastel Kapoetsensijs man en ook bij de pop is het meest opvallende de opgebleekte vleugel- en staartpennen met de donkere kleur van de schachten duidelijk zichtbaar. Het rode carotenoïde wordt niet aangetast alleen zal de kleur van de mantel helderder worden omdat daar normaal een zwarte waas overligt die nu gereduceerd is bij de man en meer beigegrijs bij de pop.

De Magellaan man en pop zal hetzelfde effect laten zien in de vleugel- en staartpennen, dus opgebleekt met wat donkere schachten. De man zal een vlekkerige donkergrijze kopkleur laten zien en de pop zal in totaliteit wat grijzer van kleur zijn en wat geler aan de onderzijde.

De pastel Baardsijs is weer te vergelijken met de pastel van onze Elzensijs, zowel man als pop. Alhoewel bij de pop in wat mindere maten omdat deze een groter geelbezit heeft dan de pop van de Elzensijs.

Bij de pastel van de Zwarte sijs zien we een vrij egale grijze vogel, zowel bij de man als pop omdat deze in de wildkleur al erg moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. Ze komen overigens schijnbaar nog nauwelijks voor.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{pa}

[Terug naar index](#)

d) Dominant pastel

De dominant pastel mutatie is een, de naam zegt het al een dominant verervende mutatie gelegen op het autosomaal chromosoom.

Het kan zowel in enkele vorm (EF) als in de dubbele vorm (DF) voorkomen.

Deze mutatie is eerst voorgekomen bij de Elzensijs en later ingekweekt bij o.a. de Kapoetsen en de Magelaansijs

Het symbool voor deze mutatie is P

P^+ / P^+ voor de wildcorm

P^+ / P Dominant pastel EF

P / P Dominant pastel DF

e) Topaas.

De topaas mutatie heeft een recessieve vererving en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Deze mutatie veroorzaakt een geconcentreerde ligging van het eumelanine rond de schacht van de veer. Hierdoor ontstaat een helderder kleurbeeld. Er worden verschillen in de oogkleuren waar genomen. Welke factoren hierbij in het geding zijn en daarbij een rol spelen is nog niet geheel duidelijk.

Het symbool voor deze mutatie is a^+

a^{tz} / a^{tz} = wildvorm

a^{tz} / a = wildvorm / topaas

a / a = topaas

f) NSL ino

De NSL ino (lutino) is spontaan bij de magellaansijs opgetreden. Het is gele vogel die nagenoeg pigment loos is met rode ogen.

De vererving is autosomaal recessief.

g) Ivoor

De ivoor factor zou ontstaan zijn bij de magellaansijs en daarna naar diverse andere sijen zijn over gebracht. Deze factor veroorzaakt een gedeeltelijk reductie van de carotenoïde kleur, het pigment wordt niet aangetast. De ivoor factor vererft geslachtsgebonden recessief.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{iv}

Z^{iv+} / Z^{iv+} = wildvorm man

Z^{iv+} / W = wildvorm pop

Z^{iv+} / Z^{iv+} = wildvorm/ ivoor man

Z^{iv} / Z^{iv} = ivoor man

Z^{iv} / W = ivoor pop

[Terug naar index](#)

Kapoetsensijs (*Spinus cucullata*)

Algemeen

De Kapoetsensijs komt voor in Venezuela, Colombia en Puerto Rico op de open savanneachtige gebieden, op een hoogte van 750 tot 1300 meter bij een temperatuur van ± 24 °C. Het zijn bewoners van dichte altijd groene bossen, droog bos- en grasland waarbij ze soms ook aan de randen daarvan voorkomen. Ze zijn zeer gevoelig voor vocht en kou. In hun natuurlijke biotoop worden ze met uitsterven bedreigd.

Engels: Red Hooded Siskin
Duits: Kapuzenzeisig
Frans: Chardonneret rouge
Spaans: Cardenalito

Ondersoorten

De Kapoetsensijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Kapoetsensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Van de Kapoetsensijs zijn vijf mutaties bekend, bruin, agaat, pastel, overgoten en topaas en de mutatiecombinatie isabel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Kapoetsensijs is ± 10 -11 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Kapoetsensijs heeft een meer slank model met de schouders iets breder dan de rest van het lichaam. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en vloeiend verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Kapoetsensijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45° , waarbij het lichaam los van de stok dient te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving kapoetsensijs

Kleur	Kapoetsensijs wildkleur man	Kapoetsensijs wildkleur pop
Kop	nvt	De kop, kin en keel zijn gehamerd helder blauwgrijs. De keel en wangen zijn een nuance lichter grijs. Nek en hals gehamerd helder blauwgrijs.
Lichaam	De borst is helder rood tot de poteninplant overgaand in de witte aars. Via de helder rode flanken loopt het rood uit naar de helder rode onderstaartdekveren. Het rugdek, de mantel en schouders zijn vanaf de nek tot aan de stuit rood met een zwarte waas.	De rode borstvlek, vloeit naar beneden uit in twee vlekken tot maximaal de buiklijn. Waar deze overgaat in een witte buik de flanken zijn grijs. Het rugdek grijs. De schouders zwartgrijs met een rode waas.
Stuit	Helder rood	Oranjerood.
Vleugelpennen	Zwart	Donker olijfgroen, met asgrijze waas
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs met een donkere punt. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs met een donkere punt. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin, nagels zwart.	Donkerbruin, nagels zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De gehele kop, kin en keel egaal diep zwart. met een strakke afscheiding naar de rode lichaamskleur. Rond het oog een lichte ring.	Geen tekening.
Lichaam	De rode lichaamskleur kent een scherpe kleurscheiding met de zwarte kopkleur.	De rode borstvlek moet aan bovenkant een zo strak mogelijke afscheiding laten zien en uitlopen in twee vlekken tot aan maximaal de buiklijn.
Vleugels	De grote vleugelpennen zijn zwart met helder rode vleugelspiegels. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming.	De grote vleugelpennen zijn donker grijs met oranjerode vleugelspiegels. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming iets minder intens dan bij de man.

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man en pop.

Kapoetsensijs	<p>Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn;</p> <p>Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>De vleugelspiegels van de man mogen iets lichter rood zijn dan de rest van het lichaam. Op het grijze rugdek van de pop is een iets rode gloed toegestaan, maar de voorkeur heeft een grijs rugdek zonder rood of rode gloed.</p> <p>Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen.</p> <p>De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop. Na de jeugdruï worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.</p>
---------------	---

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs man

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin-agaat
Kleur					
Kop	Zwart	Zwartbruin	Zwart	Grijs	Bruin
Borst	Zwart	Zwartbruin	Zwart	Grijs	Bruin
Flanken	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood
Buik	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood
Aarsbevedering	Gebroken wit	Crèmewit	Wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Onderstaartdekveren	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood
Achternek	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood
Mantel	Karmijnrood met zwartgrijze waas	Karmijnrood met bruine waas	Karmijnrood met zwartgrijze waas	Karmijnrood met grijze waas	Karmijnrood met beige waas
Stuit	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin	Bruin	Grijs	Lichtgrijs	Beige
Staart	Zwart	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Handpennen	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Poten	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig
Snavel	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Lichtgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin	Bruin, pupil donkerbruin
Tekening					
Koptekening	Zwart, scherpe kleurscheiding	Zwartbruin, scherpe kleurscheiding	Zwart, scherpe kleurscheiding	Grijs, scherpe kleurscheiding	Bruin, scherpe kleurscheiding
Kintekening	Zwart, scherpe kleurscheiding	Zwartbruin, scherpe kleurscheiding	Zwart, scherpe kleurscheiding	Grijs, scherpe kleurscheiding	Bruin, scherpe kleurscheiding
Vleugelband	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood
Vleugelspiegel	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood
Armpennen, eindzoming	Witgrijs	Gebroken wit	Witgrijs	Gebroken wit	Witgrijs
Handpennen, eindzoming	Beigebruin	Licht beigebruin	Witgrijs	Licht beige	Witgrijs
Manteltekening, fijne lengtestrepen	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Staart	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beigebruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een lichtbruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een grijze omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een licht beigebruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beige omzoming

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man

Wildkleur	Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. De vleugelspiegels van de man mogen iets lichter rood zijn dan de rest van het lichaam. Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop. Na de jeugdruï worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.
Bruin	
Agaat	
Pastel	
Bruin-agaat	

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs pop

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin-agaat
Kleur					
Kop	Gehamerd blauwgrijs	Gehamerd donkerbruin	Gehamerd blauwgrijs	Gehamerd helder blauwgrijs	Gehamerd beige
Wangen	Beigebruin	Crème	Crèmewit	Beigebruin	Beige
Flanken	Licht beigebruin	Licht crème	Licht crèmewit	Licht beigebruin	Licht beige
Buik en aarsbevedering	Gebroken wit	Licht crèmewit	Gebroken wit	Gebroken wit	Licht beige
Onderstaartdekveren	Gebroken wit	Licht crèmewit	Gebroken wit	Gebroken wit	Licht beige
Mantel	Grijs	Beigebruin	Grijs	Lichtgrijs	Beige
Stuit	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin	Bruin	Grijs	Lichtgrijs	Beige
Staart	Zwart	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Handpennen	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Poten	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig
Snavel	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Lichtgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart	Bruin, pupil donkerbruin	Donkerbruin, pupil zwart	Bruin, pupil donkerbruin	Bruin, pupil donkerbruin
Tekening					
Wenkbrauwstreep	Lichtgrijs	Lichtbeige	Lichtgrijs	Lichtgrijs	Lichtbeige
Borsttekening	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood
Vleugelband	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood
Vleugelspiegel	Oranjerood	Oranjerood	Oranjerood	Oranjerood	Oranjerood
Armpennen, eindomzoming	Witgrijs	Gebroken wit	Witgrijs	Gebroken wit	Witgrijs
Handpennen, eindomzoming	Beigebruin	Licht beigebruin	Witgrijs	Licht beige	Witgrijs
Manteltekening, fijne lengtestrepen	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkergrijs	Grijs	Donkerbeige
Staart	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beigebruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een lichtbruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een grijze omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een licht beigebruine omzoming	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beige omzoming

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs pop.

Wildkleur	Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Op het grijze rugdek van de pop is een iets rode gloed toegestaan, maar de voorkeur heeft een grijs rugdek zonder rood of rode gloed. Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop.
Bruin	
Agaat	
Pastel	
Bruin-agaat	

[Terug naar index](#)

Magellaansijs (*Spinus magellanicus*)

Algemeen

De Magellaansijs is een van de meest verspreide soorten in Zuid-Amerika. Iedere ondersoort bezit een eigen gebied, sommige ondersoorten overlappen deze gebieden. Deze Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Paraguay en Uruguay. Het gebied van deze soort is groot met verschillende biotopen, waardoor zich verschillende verschijningsvormen hebben ontwikkeld. Er zijn Magellaansijsen waarbij de zwarte kop strak is afgelijnd en er zijn er ook waarbij het uitvloeit in de borst, ook de kleurdiepte kan onderling verschillen. Deze ondersoorten zijn veelal bij de kwekers door elkaar gekruist, daarom is er voor gekozen om een soort te vragen.

Engels: Hooded Siskin

Duits: Magellanzeisig

Frans: Chardonneret de magelan

Spaans: Sizerin cabecita negra, Jilguero de cabeza negra.

Ondersoorten

De Magellaansijs kent 10 ondersoorten;

- *Spinus magellanicus alleni* (Ridgway, 1899) - Bolivia, Paraguay, Noord Argentinië, Centraal Brazilië.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner. Het geel is dieper dan bij *ictericta*.
- *Spinus magellanicus boliviana* (Sharpe, 1888) - Zuid Bolivia.
Het zwart loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldek zijn meer zwart gestreept. Bovenstaartdekveren zijn meer zwart en de staartvlaggen zijn breder geel.
- *Spinus magellanicus capitalis* (Cabanis, 1866) - Zuid Colombia, Ecuador, Noord-West Peru.
De zwarte kopkleur van de man is minder uitgebreid slechts tot de kin en bovenborst. De lichaamkleur is donkerder olijkleurig. Het geel is meer goudgeel en alle staartpenen zijn geel met zwarte toppen. De pop is geler in mantel/vleugeldek en de borst onderzijde lichtgrijs met olijfgroene tot gele waas, soms zijn de buik en onderstaartdekveren wit.
- *Spinus magellanicus ictericta* (Lichtenstein, 1823) - Noordoost Brazilië, Zuidelijk tot Rio de Janeiro.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner.
- *Spinus magellanicus longirostris* (Sharpe, 1888) - Zuidoost Venezuela, Guyana, Noord Brazilië.
Het formaat is forser, 13 cm
- *Spinus magellanicus magellanica* (Vieillot, 1805) - Uruguay, Oost Argentinië.
Is de nominaatvorm.

- *Spinus magellanicus paula* (Todd, 1926) - Zuid Ecuador, West Peru.
Gelijk aan *capitalis*, maar bij de man is het rug-/vleugeldek donkerder bewolkt en het geel is helderder. De pop is in het rug-/vleugeldek grijs en de lichaamskleur is geler. Bij beide zijn de onderstaartdekveren grijsgeel.
- *Spinus magellanicus peruana* (Berlepsch & Soltzmann, 1896) - Centraal Peru.
Gelijk aan *paula*, maar de man is groener in het rug-/vleugeldek en de borst-/buikkleur is fletser geel. De pop is meer olijfgroen dan grijs in het rug-/vleugeldek.
- *Spinus magellanicus santecrucis* (Todd, 1926) - Oost en zuid Bolivia.
Het zwart van de keel loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldek is donkerder en de staart is geler.
- *Spinus magellanicus tacumanus* (Todd, 1926) - Noord-West Argentinië.
Het zwart beperkt zich tot de kin en bovenborst. Bleekgele onderzijde en witte flanken.
- *Spinus magellanicus urubambesnsis* (Todd, 1926) - Zuid Peru, Noord Chili.
Gelijk aan *peruana* maar groter. De pop kan vanaf de kin tot de buik lichtgrijs tot bleek olijfgroen zijn, met wit tot flets geel in de broek en onderstaartdekveren.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Magellaansijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Magellaansijs sprake van een blauwstructuur. Van de Magellaansijs zijn 3 mutaties bekend; agaat, bruin en pastel die geslachtsgebonden recessief vererven.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard

Formaat:

De magellaansijs is ± 11-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Magellaansijs is vol van type, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen lijn zijn. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en rond te zijn. Het achterlijf mag niet de indruk geven uitgezakt te zijn. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Magellaansijs is van nature een vrij bewegelijke vogel, toch dient een Magellaansijs tijdens een keuring rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

Vrij lange smalle spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. Langs de snavelbasis bevinden zich borstelveertjes.

Magellaansijs

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Magellaansijs:

Kleur	Magellaansijs wildkleur man	Magellaansijs wildkleur pop
Kop	Gehele schedel, wangen en keel diep egaal zwart. Achternek grijsgroen. Halsstreek helder geel.	Gehele schedel is olijfgroen, de wangen en kin eveneens olijfgroen. De kop wordt afgescheiden met schouder door een lichte gele waas vanaf de ondersnavel.
Lichaam	Borst, buik en aarsstreek helder geel, flanken geel op een groene ondergrond. Rugdek en mantel grijsgroen bewaasd op een gele ondergrond.	De borst is olijfgroen overgaande in witgrijs naar de buik. De flanken zijn olijfgroen over gaande in witgrijs naar de buik. Rug is tot en met de staart olijfgroen.
Stuit	Goudgeel	Geel
Vleugelpennen	Handpennen zwart, met lichtgrijze zoom aan de toppen. Grote vleugeldekveren bovenzijde zwart, onderzijde lichtgrijs.	Het zwart en het geel zijn valer van kleur. De vleugelpennen zijn licht grijs omzoomt aan de buitenkant.
Staart	Middelste staartpennen zwart. Overige staartpennen diepgeel met zwarte toppen. Onderstaartdekveren wit met iets gele waas.	De staart is olijfgroen overgaand in vaal zwart aan het uiteinde.
Snavel	Donkergrijs aan basis en uitlopend naar loodgrijs.	Donkergrijs aan basis en uitlopend naar loodgrijs.
Poten	Donkergrijs, nagels zwart.	Wat lichter grijs dan die van de man. Nagels zwart.
Ogen	Zwart en helder.	Zwart en helder.
Tekening		
Kop en nek	De afscheiding wangen/hals is iets gerond.	Duidelijke gele oogstreep.
Lichaam	Borst-/buikscheiding zo strak mogelijk afgelijnd. Rugbestreping donkergrijsgroen.	Rugbestreping grijsgroen.
Vleugels	Vleugelschild geelgroen, V vorm zwart, vleugelband diepgeel, vleugelspiegel heldergeel, overgaand in geelzwart richting toppen. Armpennen een lichtgrijze omzoming. Grote vleugeldekveren lichtgrijze toppen.	De vleugeltekening loopt verder door naar de schouder, dan bij de man. De tekening is nagenoeg gelijk, de vlag van de spiegel is beter. Armpennen een lichtgrijze omzoming.
Staart	Bovenstaartdekveren geel met groene toppen.	De staart heeft aan weerszijden een vaal gele vlag.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs man

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat
Kleur			
Kop	Gehele schedel, wangen en keel diep egaal zwart.. Halsstreek helder geel.	Gehele schedel, wangen en keel diep egaal donkerbruin.. Halsstreek helder geel.	
Borst	Helder geel,	Helder geel.	
Flanken	Geel op een groene ondergrond.	Helder geel.	
Buik	Helder geel.	Helder geel.	
Aarsbevedering	Helder geel,	Helder geel.	
Onderstaartdekveren	Wit met iets gele waas.	Wit met iets gele waas.	
Achternek	Grijsgroen.	Geel	
Mantel	Grijsgroen bewaasd op een gele ondergrond.	Geel licht bruin bewaasd.	
Stuit	Goudgeel.	Goudgeel.	
Bovenstaartdekveren	Bovenstaartdekveren geel met groene toppen.	Bovenstaartdekveren geel met groene toppen.	
Staart	Zwart	Donkerbruin	
Poten	Donkergrijs, nagels zwart.	Donker vleeskleurig.	
Snavel	Donkergrijs aan de basis en uitlopend naar loodgrijs.	Bruingrijs.	
Ogen	Zwart.	Bruinzwart.	
Tekening			
Koptekening	De afscheiding wangen/hals is iets gerond zwart	De afscheiding wangen/hals is iets gerond zwart	
Kintekening	Zwart	Donkerbruin	
Vleugelband	Zwart	Donkerbruin	
Vleugelspiegel	Geel	Helder geel	
Armpennen, eindzoming	Zwart met smalle witte zoom.	Donkerbruin met smalle witte zoom.	
Handpennen, eindzoming	Zwart met smalle witte zoom.	Donkerbruin met smalle witte zoom.	
Manteltekening, fijne lengtestrepen	Grijsgroen	Vage lichtbruine lengte strepen.	

[Terug naar index](#)

Baardsijs (*Spinus barbata*)

Algemeen

De Baardsijs komt voor in het zuiden van Zuid Amerika, Chili, Argentinië Uruguay en de Falkland eilanden. In berggebieden tot 1500 m hoogte in koude en vochtige gebieden door de overvloedige regenval. Ze komen daar voor in tuinen, plantages, bosranden naast bewoning en cultuurgronden. De voeding bestaat hoofdzakelijk uit rijpe- en halfrijpe zaden.

Engels: Blackchinned Siskin
Duits: Bartzeisig
Frans: Chardonneret à menton noir
Spaans: Sizerin de corbata, Jilguero

Ondersoorten

De Baardsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Baardsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Baardsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Baardsijs zijn twee mutaties bekend, agaat en pastel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Baardsijs is ± 12-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Baardsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Baardsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Baardsijs:

Kleur	Baardsijs man	Baardsijs pop
Kop	Bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn donker olijfgroen met een olijfgroene krans. De keel is zwart, overgaand in olijfgroen.	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn asgrijs met een olijfgroene krans met grijze waas. De keel is asgrijs van kleur.
Lichaam	De borst is olijfgroen. Onderlijf olijfgroen overgaand in de crème gele aarsstreek. De flanken zijn donker olijfgroen met iets grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen.	De borst is asgroen. Onderlijf asgroen overgaand in de licht asgroene aarsstreek. De flanken zijn asgroen met grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een grijze waas.
Stuit	Okergeel	Licht asgroen
Vleugelpennen	Donker olijfgroen tot zwart	Donker asgrijs.
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel. Onder de snavel een zwarte rechthoekige keelvlak ± 1 cm. lang en ± 7 mm breed.	Vanaf de snavelbasis tot in de nek bevinden zich korte lengtestreepjes.
Lichaam	Op het donker olijfgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.	Op het asgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.
Vleugels	Onderste grote vleugelpennen aan uiteinde lichtgeel, op beide vleugels vlak onder elkaar twee okergele vleugelspiegels.	Onderste grote vleugelpennen aan uiteinde vaal geel, op beide vleugels vlak onder elkaar twee vaalgele vleugelspiegels, kleiner dan bij de man.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een okergele zoom.	Op de staartpennen bevinden zich geen buitenvlaggen.

Keurtechnische aanwijzingen: Baardsijs man en pop.

Baardsijs	Het totaalbeeld van de Baardsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Baardsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop. Na de jeugdruï worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.
-----------	--

[Terug naar index](#)

Dennensijs (*Spinus pinus*)

Algemeen :

De Dennensijs komt voor in het zuiden van Alaska, Canada, USA en Centraal Mexico. In berggebieden tot 4000 m hoogte. Ze komen hoofdzakelijk voor in Dennenbossen op berghellingen, maar ook op de toendra's van het Noorden. In het zuiden ook in Dennenbossen en in tuinen, plantages, bosranden naast bewoning en cultuurgronden. De worden gezien in grote vluchten, maar ook in het gezelschap van Treursijzen.

Engels: Pine Siskin

Duits: Fichtenzeisig

Frans: Tarin des pines

Spaans: Lugano de los pinos, pinonero

Ondersoorten

De Dennensijs kent twee ondersoorten;

- *Spinus pinus pinus* (Wilson, 1810) – Alaska, Canada, USA, Mexico.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus pinus macropterus* (Bonaparte, 1850) -Noord Californië tot Noordoost en Centraal Mexico.
De kleur van de gele onderdelen is bij zowel man als pop dieper geel dan bij de nominaatvorm.
- *Spinus pinus perplexus* (van Rossum, 1938) - Zuid Mexico tot Guatemala.
De lichaamskleur is grijzer en de tekening helderder dan bij de nominaatvorm.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Dennensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Dennensijs sprake van een blauwstructuur.

Fysieke standaard

Formaat:

De Dennensijs is ± 11-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Dennensijs heeft een slank en gestroomlijnd model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de iets ingevallen nek tot en met de staart een vrij rechte lijn vormen. De kop is iets afgeplat en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Dennensijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, iets gedrukt, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden..

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Dennensijs

Kleur	Dennensijs man	Dennensijs pop
Kop	De kop is kastanjebruin van kleur, de nek kastanjebruin overgaand in beige. De keel licht beige.	De kop is flets kastanjebruin van kleur, de nek licht kastanjebruin overgaand in lichtbeige. De keel flets lichtbeige.
Lichaam	De rug is kastanjebruin gekleurd overgaand in donker kastanjebruin. De borst is beige, overgaand in lichtbeige. De flanken zijn beige van kleur. De buik is lichtbeige van kleur.	De rug is flets kastanjebruin gekleurd overgaand in flets donkerbruin. De borst is flets beige, overgaand in flets lichtbeige. De flanken zijn flets beige van kleur. De buik is flets lichtbeige van kleur.
Stuit	Lichtbeige	Flets lichtbeige van kleur.
Vleugelpennen	Donker kastanjebruin	Flets donker kastanjebruin.
Staart	Bovenzijde donker kastanjebruin van kleur, onderzijde beige van kleur.	Bovenzijde flets donker kastanjebruin van kleur, onderzijde flets beige van kleur.
Snavel	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.
Poten	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne donkerbruine lengtestreepjes zien.	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne flets donkerbruine lengtestreepjes zien.
Lichaam	Op mantel, rugdek en onderrug een lengte-bestreping. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner lichtbeige gevlamd.	Op mantel, rugdek en onderrug een wat grove lengtebestreping, die wat grover is dan bij de man. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner flets lichtbeige gevlamd.
Vleugels	Op het vleugeldeek een donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit beige banden, spiegels heldergeel, vleugelpennen geel afgekant.	Op het vleugeldeek een flets donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit fletsbeige banden, spiegels fletsgeel en kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn fletsgeel afgekant.
Staart	Staartpennen zijn aan de inplant geel afgekant, overgaand in een donkerbruine bovenzijde en overgaand in een beige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een donkerbeige tekening zien.	Staartpennen zijn aan de inplant flets geel afgekant en overgaand in een flets donkerbruine bovenzijde en overgaand in een fletsbeige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een flets donkerbeige tekening zien.

Keurtechnische aanwijzingen: Dennensijs man en pop.

Dennensijs	Het totaalbeeld van de Dennensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Dennensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Licht gekleurde hoorndelen Het geslachtsonderscheid bij de dennensijs is moeilijk visueel te bepalen. Het onderscheid wat genoemd is, is minimaal en niet altijd een garantie.
------------	---

[Terug naar index](#)

Zwarte sijs (*Spinus atrata*)

Algemeen

De Zwarte sijs komt voor in het Andes-gebergte en de uitlopers daarvan in Centraal Peru, West Bolivia, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Meestal op hoogtes van 1700-4000m in de rijke flora van hoger gelegen bossen en bergbegroeiing.

Engels: Black Siskin
Duits: Schwarzzeisig
Frans: Chardonneret noir
Spaans: Jilguero negro

Ondersoorten

De Zwarte sijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Zwarte sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden.

Van de Zwarte sijs is één mutatie bekend; pastel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Zwarte sijs is ± 13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwarte sijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht glooiende lijn vormen. De kop is slank en rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel en in lijn met de snavel. De kop moet vloeiend overgaan in de rug. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Doordat de pop wat forser van bouw is, waardoor ook de kop wat ronder is, staan de ogen van de pop ten op zichten van de snavel lager geplaatst dan die van de man.

Houding:

Een Zwarte sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

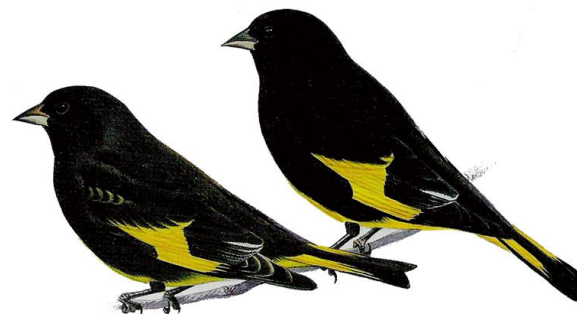
2,7 mm.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Zwarte sijs

Kleur	Zwarte sijs man	Zwarte sijs pop
Kop	De gehele kop en keel zijn diep glanzend zwart. Overgaand in de eveneens diep glanzend zwarte nek.	De gehele kop en keel zijn mat zwart. Overgaand in de eveneens mat zwarte nek.
Lichaam	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant zijn diep glanzend zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is helder geel, met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel tot aan de stuit zijn diep glanzend zwart.	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant zijn mat zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is witgeel met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel tot aan de stuit zijn mat zwart.
Stuit	Zwart	Mat zwart.
Vleugelpennen	Diep glanzend zwart	Zwart.
Staart	Zwart met helder gele buitenvlaggen.	Zwart met gele buitenvlaggen.
Snavel	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. kleur. Ondersnavel licht hoornkleurig.	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. kleur. Ondersnavel licht hoornkleurig.
Poten	Zwart, nagels grijs tot zwart.	Zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.
Lichaam	Geen tekening.	Geen tekening.
Vleugels	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vlaggenstok aan de op een na buitenste vleugelpen en de vlag naar de rugzijde toe. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomt.	Op de vleugel een mat gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vlaggenstok aan de op een na buitenste vleugelpen en de vlag naar de rugzijde toe. Niet echt scherp afgetekend en wat kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomt.
Staart	De vlaggen op de buitenste staartpenen zijn helder geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart in een taps toelopende vorm.	De vlaggen op de buitenste staartpenen zijn mat geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart in een taps toelopende vorm.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwarte sijs man en pop.

Zwarte sijs	<p>Het totaalbeeld van de zwarte sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening.</p> <p>Typische fysieke fouten van de zwarte sijs zijn;</p> <p>Het model is niet vol, rank en smal van lichaamsbouw. Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Man;</p> <p>borstkleur niet egaal, niet glanzend zwart van kleur, mat van kleur, zowel het geel als het zwart. licht gekleurde hoorndelen. Snavel eg licht van kleur en geen scherpe vleugeltekening.</p> <p>Pop;</p> <p>borstkleur niet egaal, licht gekleurde hoorndelen. Snavel eg licht van kleur.</p> <p>De poppen zijn identiek van kleur, over het algemeen iets fletser zwart en geel van kleur en zij hebben ook kleinere vleugelspiegels. Vogels zijn het tweede jaar pas goed op kleur. De oudere vogels van 2 tot 3 jaar zijn heel moeilijk uit elkaar te houden. Hier is meestal de zang van de man de beste selectie.</p>
-------------	---

[Terug naar index](#)

Zwartborstsijs (*Spinus notata*)

Algemeen

De Zwartborstsijs is een vrij kleine vogel, bewoner van tropische gebieden in de beboste hooglanden tussen 1000 en 2750m. Mannen en poppen lijken sterk op elkaar. Tijdens de broedtijd bewoner van lagergelegen dennen- en eikenbossen. Buiten het broedseizoen in grotere vluchten tot 200 vogels.

Engels: Black-headed Siskin
Duits: Schwarzbrustzeisig
Frans: Chardonneret à fete noire
Spaans: Jilguero encapuchado

Ondersoorten

De Zwartborstsijs kent twee ondersoorten;

- *Spinus notata notata* (Du Bus, 1874) - Centraal Amerika, vanaf Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus notata forreri* (Salvin & Godman, 1886) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is in zijn geheel donkerder van kleur en een wat langere snavel.
- *Spinus notata oleacea* (Griscom, 1932) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua
Man en pop lijken van de drie rassen het meest op elkaar. De poppen zijn wat donkerder van kleur in rug-/vleugeldeksel en het zwart loopt iets minder ver uit op de borst.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Zwartborstsijs is naast het eumelanine en het phaemelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Zwartborstsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Zwartborstsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Zwartborstsijs is ± 10-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwartborstsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Zwartborstsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Lange spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Zwartborstsijs

Kleur	Zwartborstsijs man	Zwartborstsijs pop
Kop	Kop zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in het midden van de borst.	Kop zwart, wat minder diep dan bij de man en een iets bruine waas. Overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in de bovenborst, minder ver dan bij de man.
Lichaam	Onder de zwarte kopkleur een goudgele kleurovergang. Rug-/vleugeldekk olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik goudgeel, flanken meer geel met groene waas. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren goudgeel.	Rug-/vleugeldekk donker olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik geel, flanken meer groengeel. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren geel.
Stuit	Geel	Bleek geel
Vleugelpennen	Zwart	Zwart
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek.	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek. Het zwart loopt op de borst minder ver uit dan bij de man.
Lichaam	In de mantelzijden een grove tekening door de zwarte veerbasis. Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de goudgele kleurovergang.	Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de gele kleurovergang.
Vleugels	Een brede goudgele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.	Een brede gele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.
Staart	Staartpennen, goudgeel met brede zwarte punt, oplopend naar het midden.	Staartpennen, geel met brede zwarte punt, oplopend naar het midden.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwartborstsijs man en pop.

Zwartborstsijs	Het totaalbeeld van de Zwartborstsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Zwartborstsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatig van lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.
----------------	--

[Terug naar index](#)

Yarrellsijs (*Spinus Yarrellii*)

Algemeen

De Yarrellsijs komt voor in Noord-oost Venezuela en Oost Brazilië. Het is een bewoner van de randen van bosgebieden.

Engels: Yellow-faced Siskin
Duits: Yarrellzeisig
Frans: Chardonneret de yarrell
Spaans: Jilguero cara amarillo

Ondersoorten

De Yarrellsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Yarrellsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Yarrellsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Yarrellsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Yarrellsijs is ± 10-11cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Yarrellsijs heeft een kort gedrongen model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Yarrellsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Yarrellsijs

Kleur	Yarrellsijs man	Yarrellsijs pop
Kop	Voorhoofd, bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn helder geel De keel is helder geel	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn olijfgroene. De keel is geel van kleur.
Lichaam	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, helder geel. De flanken en de zijden van de borst laten een lichte olijfgroene waas zien. Het rug-/vleugeldekk is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaartdekveren zijn olijfgroen.	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, geel. De flanken en de zijden van de borst laten een olijfgroen waas zien. Het rug-/vleugeldekk is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaart-dekveren zijn olijfgroen.
Stuit	Helder geel	geel
Vleugelpennen	Zwart	Zwartgrijs.
Staat	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een glanzend zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel. Met scherpe kleurscheiding.	Geen tekening
Lichaam	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwakke zwartgrijze bestreping waarneembaar.	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwartgrijze bestreping waarneembaar.
Vleugels	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een helder gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugel-pennen zijn geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming.	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugelpennen zijn zwak geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een grijze omzoming.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een heldergele zoom.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom.

Keurtechnische aanwijzingen: Yarrellsijs man en pop.

Yarrellsijs	<p>Het totaalbeeld van de Yarrellsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening.</p> <p>Typische fouten van de Yarrellsijs zijn;</p> <p>Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.</p> <p>Een onscherpe vleugeltekening.</p>
-------------	--

[Terug naar index](#)

Geelbuiksijs (*Spinus xanthogastra*)

Algemeen

De Geelbuiksijs komt voor in Panama, Colombia, Venezuela, Ecuador, Peru, Bolivia en Chili. Leeft in vochtige tropische bossen. Op een hoogte tussen de 800 en 3700 meter. Leeft meestal paarsgewijs of in kleine vluchten tot 30 vogels.

Engels: Yellow-bellied Siskin
 Duits: Gelbbauchzeisig
 Frans: Chardonneret à ventre jaune
 Spaans: Lugano de vientre amarillo

Ondersoorten

De Baardsijs kent één ondersoort.

- *Spinus xanthogaster xanthogaster* (Du Bus, 1855) – Costa Rica tot Colombia en Venezuela.
 Is de nominaatvorm.
- *Spinus xanthogaster stejnegeri* (Sharpe, 1888) - Centraal Bolivia.
 Is iets groter en het geel op de borst is iets valer geel. Langere snavel

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Geelbuiksijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Geelbuiksijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Geelbuiksijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Geelbuiksijs is ± 10-12cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Geelbuiksijs heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Geelbuiksijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45°, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Geelbuiksijs

Kleur	Geelbuiksijs man	Geelbuiksijs pop
Kop	Gehele kop en keel glanzend zwart.	Voorkop, kruin donker olijfgroen. De wangen zijn olijfgroen. De keel is olijfgroen met een grijze waas.
Lichaam	De borst is, tot het midden, zwart. Borstzijden en onderborst, flanken, buik en onderstaartdekveren helder geel. Iets olijfgroene waas in achterste deel van de flanken. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart. Vleugeldek zwart.	De borst en flanken zijn olijfgroen met een gele waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een zwarte gloed bewolkt. Geelwit in buik en onderstaartdekveren.
Stuit	Zwart	Bleek olijfgroen.
Vleugelpennen	Zwart	Donker asgrijs.
Staart	Zwart	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Geen tekening.	Geen tekening.
Lichaam	Scherpe kleurscheiding borst-/buikkleur.	Geen tekening.
Vleugels	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle gele vleugel-zomen	Randen vleugeldekveren geel, twee bleekgele vleugelbanden vormend. Gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle bleekgele vleugelzomen
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom. Bovenzijde van de staart twee brede spiegels vormend.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een bleekgele zoom. Bovenzijde van de staart twee brede spiegels vormend.

Keurtechnische aanwijzingen: Geelbuiksijs man en pop.

Geelbuiksijs	<p>Het totaalbeeld van de Geelbuiksijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening.</p> <p>Typische fouten van de Geelbuiksijs zijn;</p> <p>Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.</p> <p>Onregelmatige vleugeltekening.</p> <p>Zijn manier van vliegen, doet meer aan een vlinder dan aan een vogel denken.</p>
--------------	--

[Terug naar index](#)

Mexicaanse sijs (*Spinus psaltria*)

Algemeen

De Mexicaanse sijs komt voor in Noordwest Amerika, Mexico, Midden-Amerika, Colombia en Equador. De nominaatvorm heeft een geheel zwart rug-/vleugeldek en de ondersoort hesprophila een donker olijfgroene mantel met een zwart vleugeldek.

Engels: Lesser Goldfinch
Duits: Mexikaner zeisig
Frans: Tarin à dos noir
Spaans: Lugano de espalda negra, Jilguero menor

Ondersoorten

De Mexicaanse sijs kent de volgende ondersoorten.

- *Spinus psaltria psaltria* (Say, 1823) - Zuid-West USA, Noord Mexico
Is de nominaatvorm.
- *Spinus psaltria hesprophila* (Oberholser, 1903) - Noord West USA en Zuid Canada.
Teugel, voorhoofd en kruin zwart. Wangen, nek, rug-/vleugeldek en schouders donker olijfgroen. Meer bleek gele stuit en bovenstaartdekveren. Alleen de armpennen zijn wit omzoomd en de overige vleugelpennen witte uiteinden. Onderzijde bleker geel.
- *Spinus psaltria Jouyi* (Ridgway, 1898) – Mexico
Zwart rug-/vleugeldek. Het rug-/vleugeldek is meer blauwzwart.
- *Spinus psaltria witti* (Grant, 1964) - Mexicaanse eilanden
Zwart rug-/vleugeldek. Het zwart van de kopkleur loopt verder naar onderen uit.
- *Spinus psaltria colombiana* (La Fresnaye, 1843) - Colombia en Ecuador
Zwart rug-/vleugeldek. Het rug-/vleugeldek is meer blauwzwart. Staartpennen zwartbruin met witte vlaggen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Mexicaanse sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Mexicaanse sijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Mexicaanse sijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Mexicaanse sijs is ± 9-11 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Mexicaanse sijs heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een rechte lijn vormen. De kop is rond, met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Mexicaanse sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Mexicaanse sijs

Kleur	Mexicaanse sijs man	Mexicaanse sijs pop
Kop	Kop en wangen glanzend zwart. De keel is goudgeel.	Kop, wangen en keel bleek olijfgroen.
Lichaam	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, goudgeel. De flanken goudgeel. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart.	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, geel. De flanken geel. Vanaf de kop tot en met de staart bleek olijfgroen
Stuit	Zwart	Bleek olijfgroen
Vleugelpennen	Zwart	Zwartbruin
Staart	Zwart	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Kleurscheiding.	Op de kop een lichte bestreping. Oorstreek zichtbaar.
Lichaam	Kleurscheiding.	Op de mantel een bestreping, aan de zijden wat zwaarder.
Vleugels	Geelwitte vleugelband en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomt. Vleugelpennen smalle witte buitenvlaggen	Twee geelwitte vleugelbanden en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomt. Vleugelpennen smalle crème buitenvlaggen.
Staart	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.

Keurtechnische aanwijzingen: Mexicaanse sijs man en pop.

Mexicaanse sijs	Het totaalbeeld van de Mexicaanse sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Mexicaanse sijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatige lichaamskleur. Fletse kleurdiepte. Licht gekleurde hoorndelen.
-----------------	---

[Terug naar index](#)

Treursijs (*Spinus tristis*)

Algemeen

De Treursijs komt voor in het hele zuiden van Canada, USA met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.

Engels: American Goldfinch
 Duits: Trauerzeisig
 Frans: Tarin triste
 Spaans: Jilguero norteamericano

Ondersoorten

De Treursijs kent drie ondersoorten.

- *Spinus tristis tristis* (Linnaeus, 1758) – Zuid Canada, USA met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.
 Is de nominaatvorm.
- *Spinus tristis pallida* (Mearns, 1890) – In Oost Canada en Centraal USA.
 Is groter dan de nominaatvorm. Mannen en poppen zijn in winterkleed fletser van kleur dan de nominaatvorm.
- *Spinus tristis salicamans* (Grinnell, 1897) – In het oostelijke leefgebied van de Treursijs in de USA en in Noord Mexico.
 Zit qua kleur tussen de nominaatvorm en de *pallida* in.
- *Spinus tristis jewetti* (van Rossem, 1943) Zuidoost Canada en het Noordoosten van de USA.
 Is bruine en somberder van kleur in winterkleed dan de nominaatvorm.

Soortherkenning

Formaat:

De Treursijs is ± 11,5-14 cm. lang.

Ringmaat:

2,7 mm.

Bijzonderheden:

In zomerkleed een prachtige verschijning met zijn helder gele lichaamskleur en diep glanzend zwarte kop en vleugeldekkeur.

Een van de twee soorten Amerikaanse sizen die een winter en een zomerkleed heeft. De man lijkt tijdens de omschakeling van winterkleed naar zomerkleed en andersom wat op de Yarrellsij. Maar het grote verschil is dan, dat de vleugelspiegel bij de Treursijs wit is en die bij de Yarrellsij geel. De Treursijs mist in de winter de zwarte koptekening die de Yarrellsij wel bezit.

[Terug naar index](#)

Lawrencesijs (*Spinus lawrencei*)

Algemeen

De Lawrencesijs komt voor in Zuidwest USA en Noordwest Mexico. Leeft daar in open gebieden met wat eiken- en cederbomen. Trekt in de winter meer naar het oosten.

Engels: Lawrence's Siskin
Duits: Maskenzeisig
Frans: Chardonneret gris
Spaans: Jilguero de California

Ondersoorten

De Lawrencesijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 10 - 11,5 cm. lang.

Ringmaat:

2,7 mm.

Bijzonderheden:

Wordt ook wel Maskersijs genoemd. Een van de twee soorten Amerikaanse sizen die een winter en een zomerkleed heeft. In de zomer contrastrijker, helderder en dieper, van kleur. De pop lijkt zowel zomer als winter sterk op de man maar is wat fletser van kleur en mist het zwarte op kop en in de keel (masker)

[Terug naar index](#)

Kordillensijs (*Spinus uropygialis*)

Algemeen

De Kordillensijs komt voor in Zuid Peru, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Leeft in tropische en subtropische bergbossen op een hoogte tussen de 2500 en 3500 meter. Buiten het broedseizoen in lager gelegen gebieden.

Engels: Yellow-Rumped Siskin
Duits: Kordillenzeisig
Frans: Chardonneret à croupion jaune
Spaans: Jilguero cordillerano

Ondersoorten

De Kordillensijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Kordillensijs is ± 12,5-13 cm. lang.

Ringmaat:

2,7 mm.

Bijzonderheden:

Man en pop lijken sterk op elkaar. De diep zwarte kleur van de man is bij de pop meer zwartbruin. Ook de onderzijde is fletser geel dan bij de man. De mantel laat een erg bewolkte kleur zien.

[Terug naar index](#)

Diksnavelsijs (*Spinus crassirostris*)

Algemeen

De Diksnavelsijs komt voor in West Bolivia, Chili, Argentinië en Peru. Op de hoge plateaus van het Andesgebergte, op een hoogte tussen de 3000 en 4800 meter. Leeft in lage begroeiingen en bossen. Paarsgewijs of in kleinere vluchten.

Engels: Thick-Billed Siskin
Duits: Dickschnabelzeisig
Frans: Tarin à gros bec
Spaans: Lugano de pico gordo, Jilguero grande

Ondersoorten

De Diksnavelsijs kent één ondersoort.

- *Spinus crassirostris crassirostris* (Landbeck, 1877) – West Bolivia, Noord Chili en Noord Argentinië
Is de nominaatvorm.
- *Spinus crassirostris amadoni* (Landbeck, 1877) – West Peru.
Bij de man; bleker, grijzer olijfgroen en kleinere snavel. Het zwart op de kop is minder diep en het geel van borst en buik bleker en laat meer een groene was zien.
Pop; gelijk aan de nominaat, maar heeft een donkere stuitkleur en een streeptekening in de onderflank en onderstaartdekveren.

Soortherkenning

Formaat:

De Diksnavelsijs is ± 13,5-14,5 cm. lang.

Ringmaat:

2,9 mm.

Bijzonderheden:

Diksnavelsijsen zijn de grootste van de Amerikaanse sijzenfamilie

[. Terug naar index](#)

Guatamalasijs (*Spinus atriceps*)

Algemeen

De Guatamalasijs komt voor in het westen van Midden Amerika, Mexico, Guatamala, El Salvador, Honduras, Nicaragua en Costa Rica. Er is weinig van bekend, komt voor op een hoogte tussen de 2200 en 3000 meter in eiken en dennenbossen.

Engels: Black-capped Siskin
Duits: Guatamalazeisig
Frans: Chardonneret sombre
Spaans: Jilguero corona negra

Ondersoorten

De Guatamalasijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

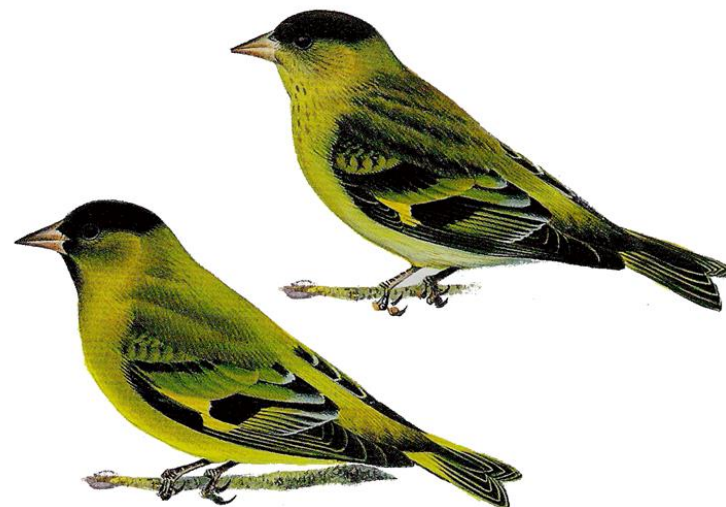
De Guatamalasijs is ± 11-13 cm. lang.

Ringmaat:

2,5 mm.

Bijzonderheden:

Zoals de Franse naam al aangeeft een somber donker olijfgroen gekleurde vogel met een groenige borst en flets gele onderzijde. De man heeft ongeveer de kleur van een pop Magellaansijs maar dan met een zwarte kap.

[Terug naar index](#)

Olijfsijs (*Spinus olivacea*)

Algemeen

De Olijfsijs komt voor in het middenwesten van Zuid Amerika. In subtropische gebieden van Equador, Peru, Bolivia en Noord Chili. Leeft daar in bergbossen op een hoogte tussen de 1200 en 3000 meter. Is een vogel die constant in beweging is.

Engels: Olivaceous Siskin
Duits: Olivzeisig
Frans: Chardonneret olivâtre
Spaans: Lugano olivacéo

Ondersoorten

De Olijfsijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

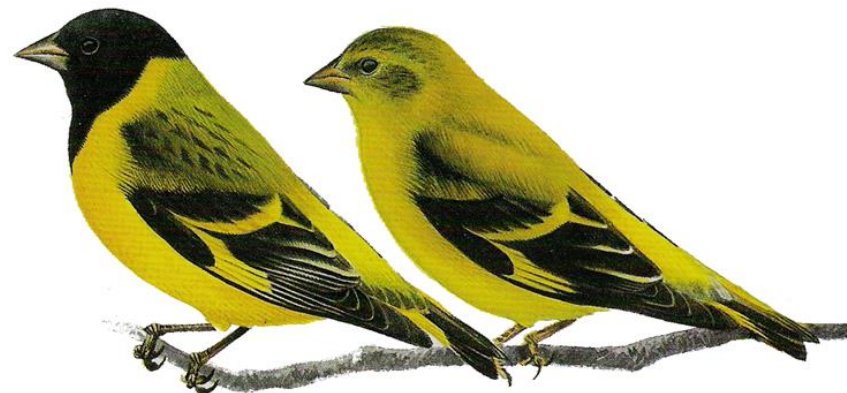
De Olijfsijs is ± 11 cm. lang.

Ringmaat:

2,5 mm.

Bijzonderheden:

Lijkt zeer sterk op de Magellaansijs maar zowel man als pop zijn wat helderder geel van kleur.

[Terug naar index](#)

Andessijs (*Spinus spinescens*)

Algemeen

De Andessijs komt voor in Venezuela, Colombia en Ecuador.

Engels: Andean Siskin
Duits: Andenzeisig
Frans: Tarin des andes
Spaans: Lugano andino, Jilguero andino

Ondersoorten

De Andessijs kent twee ondersoorten.

- *Spinus spinescens spinescens* (Bonaparte, 1850) – Venezuela, Colombia en Ecuador
Is de nominaatvorm.
- *Spinus spinescens capitanea* (Bangs, 1898) – Noord Venezuela.
Bleker olijfgroen en meer bewolkt in de mantel.
- *Spinus spinescens nigricauda* (Chapman, 1912) – Colombia.
Doffer en donkerder olijfgroen, de staart is geheel zwart.

Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 9,5-10 cm. lang.

Ringmaat:

2,3

mm.

[Terug naar index](#)

Haïtisijs (*Spinus dominicensis*)

Algemeen

De Haïtisijs komt voor in een zeer beperkt gebied. In het zuidwesten van het eiland Santo Domingo. Leeft daar in de beboste hellingen.

Engels: Antillean Siskin
Duits: Haïtizeisig
Frans: Chardonneret des antilles
Spaans: Lugano de Santo Domingo

Ondersoorten

De Haïtisijs kent geen ondersoorten.

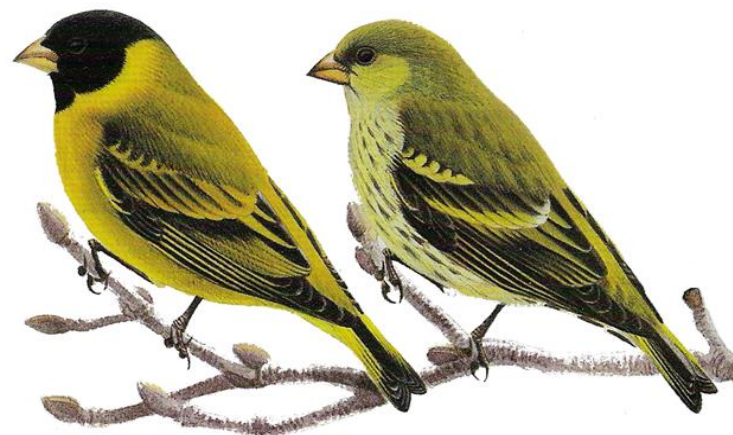
Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 11-12 cm. lang.

Ringmaat:

2,5 mm.

[Terug naar index](#)

Safransijs (*Spinus siemiradzki*)

Algemeen

De Safransijs komt voor in Equador en een noordelijk puntje van Peru. In een klein gebied met een gemiddelde hoogte van 800 meter. Leeft daar in bos- en struikgebieden.

Engels: Saffron Siskin
Duits: Safranzeisig
Frans: Chardonneret safran
Spaans: Jilguero azafranado

Ondersoorten

De Safransijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 11 cm. lang.

Ringmaat:

2,3 mm.

Bijzonderheden:

Er is weinig van bekend en de soort is zeer zeldzaam. Het is zelfs de vraag of deze nog wel voorkomt. Wordt door sommige ornithologen gerekend tot een ondersoort van de Magellaansijs.

[Terug naar index](#)